

Så er der stand. Men det var et af de tilfælde, hvor der ikke blev præsteret fugl.

Setterdag i det nordjyske

I det smukkeste tænkelige oktobervejr, blev årets Danmarksmesterskab afholdt på terræner omkring Hjallerup. Det var et fantastisk flot arrangement, hvor de engelske settere var lige ved at tage hele stikket hjem.

Tekst: Flemming Østergaard. Foto: Niels Mølgaard Ovesen.

Forventningerne er som altid store, når man tidligt om morgenen drager af sted for at deltage i Danmarksmesterskabet. Sådan var det også d. 16. oktober, da bilen åd sig op gennem Jylland. Forventningerne fik nok et ekstra hak op ad, fordi vejret viste sig fra sin absolut smukkeste oktoberside med fantastiske scenerier, hvor den opgående sol belyste bankerne af morgentåge, der lå som en dyne over landskabet. Op af dynes strakte vindmøller, elmastere og høje træer dovent deres arme. Landskabet var ved at vågne.

Som altid, når DM af holdes i det nordjyske, er der gjort rigtig meget ud af arrangementet. Det kan vi ikke give nok ros for. Der er stil over det. Alt klapper til mindste detalje.

Snart var vi på vej ud til de forskellige terræner, hvor terrænlederne og deres hjælpere havde gjort et stort arbejde for, at terrænerne skulle være optimale til afvikling af et DM,

og man vidste, at der var godt med fugl på dem.

Man havde bare lige glemt at tage højde for, at temperaturen om morgenen faldt til under frysepunktet. Det betød kolde og pjaskvåde marker, som fuglene ikke havde spor lyst til at færdes i. Sådan er det – det kan vi ikke gøre noget ved, men dommer og terrænleder var alligevel ved at gå i spåner over, at vi ikke fandt fugle.

Hen mod middag var varmen slået igenem, og så var der også fugle i marken. Nu var det med at udnytte chancen, for der ville næppe blive givet mere end en enkelt på det fremskredne tidspunkt. Nogle klarede cuttet, andre gjorde ikke her iblandt min egen hund. Det må man tage, som det kommer. Vi ved alle fra morgenen af, at der højst er seks hunde tilbage, når det hele er forbi.

Lidt sent hjem til frokost, men bøffen smagte godt, og den var tiltrængt oven

på en meget lang formiddag. Så var det ud igen og i bilerne for at køre et stykke, inden eftermiddagens terræner lå foran os. Store rapsmarker og stub med passende høj efterafgrøde af olieræddiker.

Nu skulle vi se hundearbejde, og det store publikum, som altid følger eftermiddagens afprøvninger, havde virkelig forventningens glæde malet i ansigterne. Men det skulle snart vise sig, at virkeligheden ikke helt levede op til forventningerne.

Første par. Stort flot søg af engelsk setter og pointer, begge respekterede råvildt. Ingen fugle.

Andet par, igen engelsk setter og pointer. Her var det lige ved at gå galt for pointeren, der kom meget tæt på stående makker, inden den blev stoppet, og den engelske setter havde to gange stand uden påvisning af fugl.

Så blev to settere sluppet. Den ene (den senere danmarksmester) fandt hurtigt fugl, som blev bragt til flugt på korrekt vis, og alt var sådan set i orden, hvis ikke den skadeskudte fugl havde sprællet og basket fremme i marken. Der blev apporiteret før tilladelse.

Så var sidste part klar. Igen en setter og en pointer. Den engelske setter tog stand, og fik den sikkert kun løst, fordi pointeren kom for tæt på. Der var ikke fugl, men pointeren måtte udgå.

Der manglede nu en omprøvning med to engelske settere, hvor resultatløse markeringer og stand var det mest fremherskende. Man kan have mange meninger om de resultatløse stand, men mit bedste bud er, at springende råvildt havde sat en del fært i marken.

Nu var der dækket op til matchningen, hvor publikum fik noget af et sjok, da det, der skulle have været finaleslippet, brækkede midt over, fordi den ene af hundene efter flot stand pludselig uden tilladelse rykkede frem og bragte hønseflok på vingerne.

Det hele sluttede med, at fem engelske settere og en pointer var kommet gennem nåleøjet, så man kan roligt sige, at setterne kom, så og sejrede.

Og så var det med at komme tilbage til Dronninglund Slot til en meget stemningsfuld afslutning. Der var taler, klapsalver og hornmusik. Der var alt, hvad der skulle være i den synkende sol, den eftermiddag i Vendsyssel. De placerede hunde og Danmarksmesteren blev hyldet. Jørgen Heegård var stolt, og hvis jeg så rigtig også en smule rørt. Lill har gjort det fantastisk. Hun er Svensk og Dansk Jagtchampion. Hun er Dansk Brugschampion. Hun har vundet såvel det svenske som det danske derby. Hun var årets engelske setter i 2010. nu er hun også Danmarksmester. Hvad mere kan hun blive?

1. Det smukke oktobervejr indbød til hygge i frokostpausen. Rundt om, hvor der kunne findes en solplet, slog hundefolket sig ned om madpakkerne. Netop hygge og samvær er en vigtig del af et Danmarksmesterskab. Godt nok møder vi frem for at konkurrere med alt, hvad såvel vore hunde som vi selv kan, men vi glemmer aldrig det gode kammeratskab, der er bag ved det hele.

2. Jeres ydmyge redaktør følger med i løjerne sammen med Poul Erik Dahl og Flemming Fuglede. På dette tidspunkt var hummøret stadig oppe. Vi var stadig med, men det var der ingen af os der var, da vi nåede til aften.

2. Årets Danmarksmester, Heegårds V Lill og Jørgen Heegård Nielsen har lige modtaget Danmarksmesterpokalen.

Resultatet af Danmarksmesterskabet 2011 blev:

1. vinder og Danmarksmester Engelsk setter Heegårds V Lill ejer Jørgen Heegård Nielsen
2. vinder Engelsk setter Tobølbjergs Sally ejer Jørn Morthorst
3. vinder Pointer Hesselhøj Disco ejer Henning Hansen

4. vinder Engelsk setter Bjerndrups Bojana ejer Sven Aage Vad
5. vinder Engelsk setter Martallens Iasy ejer Erling Clausen
6. vinder Engelsk setter Videkærs Amadeus (reserven der kom ind i "varmen") ejer Ejgil Nicolajsen